

СОЦИЈАЛНА АНАМНЕЗА У ФУНКЦИЈИ ПРОЦЈЕНЕ И ДИЈАГНОСТИКЕ МАЛОЉЕТНОГ ПРЕСТУПНИКА У КРИВИЧНО-ПРАВНОМ ПОСТУПКУ

мр сци Љубинка Лазих, дипл. сир.

Регионално удружење стручних радника социјалне дјелатности Добој, БиХ¹

Сажетак: Социјална анамнеза је значајна за одлуке у кривично-правном поступку према малољетним преступницима. Значајна је за што хуманији приступ малољетнику као дјетету а што је битан задатак органа старатељства. Процјена личности малољетника са социјалном дијагнозом, прогнозом и приједлогом мјера су основа садржаја социјалне анамнезе која се израђује на захтјев тужиоца или судије у поступку према дјеци и малољетницима у кривичном поступку. Предмет овог рада јесте управо социјална анамнеза која се доставља прије покретања кривичног поступка, тачније методологија њене израде. Циљ квалитативне анализе садржаја 100 извјештаја које је сачинило пет центара за социјални рад у Републици Српској, је био увидјети начин израде социјалне анамнезе у смислу методских поступака које радници користе. Значај ове анализе се може посматрати кроз закључак о значају социјалне анамнезе, о кориштењу метода социјалног рада у пракси. Закључци се односе на структуру извјештаја о малољетном преступнику, на шароликост методских поступака које радници користе, структури извјештаја, а затим и по профилима радника који га израђују.

Кључне ријечи: социјална анамнеза, малољетни преступник, кривично-правни поступак

УВОД

Дјеца у сукобу са законом, као и млађи пунољетници који су осумњичени или оптужени да су починили неко кривично дјело пролазе кроз кривично-правне процедуре и санкције које се усклађују са њиховим узрастом, психо-социјалним способностима и развојним околностима. Орган старатељства у томе има значајну и аутономну улогу која се огледа у процјени и дијагностици малољетника која правосудним органима даје информације како би ваљано сагледали све околности у којима је и због којих је неко дјело почињено, односно како би доносили одлуке сразмјерне околностима и тежини дјела као и пазећи на добробит и интересе малољетног дјетета починиоца кривичног дјела.

Социјално-анамнестичка процјена и дијагностика у малољетничком правосуђу – појмовна одређења

Кратко речено „социјална анамнеза је извјештај социјалног радника о проблему, исцрпна стручна обрада заснована на сакупљеним чињеницама и импресијама у фази проучавања“ (Dervišbegović, 2003., 170). Она је документ који социјални радник израђује и који се користи за рад с клијентом, основа за планирање и третман.

С обзиром да је циљ социјалне анамнезе цјеловито сагледавање клијента, његове ситуације, проблема, потреба, могућности, снага те с обзиром на крајњи циљ рада као изналагање и рјешавање проблемске ситуације, односно помоћ клијенту, тако се и приступа истраживању, прикупљању потребних информација, те изради социо-анамнестичког извјештаја.

---

¹ l.ljub@yahoo.com

Тако је и јасан садржај социјалне анамнезе који се наравно прилагођава разлогу израде, ситуационим и другим контекстуалним околностима клијента. Након основних генералија, односно објективних података о личности (датум и мјесто рођења, адреса), података о породици, у социјалној анамнези се наводе подаци о здравственом стању, материјалном стању (извори и висина прихода), стамбеном стању, те слиједи подаци о личности на коју се извјештај односи (историја живота клијента, околности у којима живи, навике и сл) и подаци о проблему како га клијент представља. Прикупљање ових података и њихово навођење добија смисао у анализи, односно синтези тих чињеница, а синтеза обухвата: „а) одређивање проблема (социјална дијагноза), б) оцјену клијента и околине (евалуацију клијента и околине), ц) мишљење како се проблем може ријешити (прогнозу)“ (Dervišbegović, 2003: 164). То су елементи које социјална анамнеза као извјештај који се прави и шаље другим органима, установама, сарадницима, треба да садржи, без обавезе оваквих подналова.

Социјална анамнеза је документ који садржи скуп података о кориснику и разлогу контакта с њим уз навођење релевантних података о кориснику, породици, прошлости, те садржи и налазе и мишљења других служби као и мишљења, потенцијале као и приједлоге за савладавање тешкоће (Urbanc, 2006: 112). Анамнеза се прави, саставља, пише, у односу на разлог писања, односно циљ као што су смјештај корисника у установу, материјално обезбјеђење, на захтјев суда, др. Тако се приступа и прикупљању података па се у њу уноси и начин на који се дошло до података, као што су нпр. интервју са корисником, кућна посјета, разговор са породицом, с наставницима у школи, увид у документацију установе. Урбанц, у циљу провођења процеса планираних промјена, објашњава поступак опширнијег прикупљања података који се уатим систематски обједињују у социо-анамнестичком извјештају. Подаци се прикупљају у сваком сусрету са клијентом и који се тиче њега. Примарни извор података је клијент, а анамнезу чине сљедећи подаци: лични подаци о кориснику и члановима његове уже породице, подаци о образовном статусу корисника и чланова породице, подаци о запослености, материјално стање и потребе, подаци о здравственом стању, подаци о дјетињству и школовању, становање и социо-културно окружење, интереси и склоности корисника, социјална процјена, мишљење, приједлози. (Urbanc, 2006).

Процјена је активност анализе прикупљеног садржаја, личности, ситуације, а у односу на малољетне преступнике, може се рећи, процјена подразумјева „интердисциплинарни/трансдисциплинарни тимску дјелатност упознавања, разумјевања и тумачења ризика и потреба те јакости и снага дјеце и младих с проблемима у понашању и њихова окружења на свим животним подручјима ради доношења утемељене одлуке о даљњим интервенцијама“ (Koller Trbović, Mirosavljević, Jeđun Borić, 2017: 10). Процјена се односи на „сагледавање проблема и потреба корисника у сложенем контексту социјалне, физичке, психолошке и економске ситуације појединца, породице и уже социјалне средине“ (Жегарац, Џамоња Игњатовић, 2011: 3). Односи се уствари на опсервацију као процјену бихејвиоралних, социјалних и емоционалних проблема дјеце са сметњама у понашању и на дијагностику као интердисциплинарно и/или тимско сагледавање „како би се и сама особа, а и њена средина што комплексније и потпуније обухватиле, разумјеле и упознале“ (Pleh., Suljagić, Suljagić, 2020: 49). За дијагностику је, дакле, битно разматрање особе, средине, потреба, ризика, снага, а то захтјева процјену уз мултиметодски приступ и употребу метода и инструмената које ће омогућити холистички приступ као и извођење закључака и пружање услуга и мјера (Жегарац, Џамоња Игњатовић, 2010). Активности процјене и планирања су најзначајнији поступци који воде ка коначници социоанамнестичког извјештаја, односно приједлозима за рад и поступање.

У литератури се налазе закључци да стручни радници у центрима за социјални рад у процјени клијената риједко користе мјерне инструменте, а чешће квантитативне методе и технике за процјену и дијагностику, као и да психолози користе један број тестова, упитника и скала док стручњаци других професија немају довољно знања о корисним инструментима, а с друге стране, радници у социјалној заштити, су више усмјерени на контекстуални аспект и користе натуралистичке технике као што су интервју и опсервација. (Жегарац, Џамоња Игњатовић, 2010). Опсервација је елемент сваког разговора, сваког сусрета и контакта. Врши се приликом интервјуисања, кућне посјете односно социјалног извида, а односи се на то да се прати „невербално понашање које може бити конгруентно или несагласно са вербалним исказима“, а професионална опсервација захтјева план посматрања одређених показатеља понашања,

различите ситуације, вријеме, избор техника, оцјењивање и правила закључивања, те стручност и обученост процјењивача (Цамоња, 2015). С друге стране интервју је више усмјерен на вербални садржај. Обједињавање података прикупљених опсервацијом уз интервју, кућну посјету и слично, те интегрисање налаза стручњака разних профила долази се до извођења закључака, давања прикладних приједлога. Тимски приступ и закључак може бити добар интегративни начин који даје вишедимензионални поглед па се за заједничко тимско мишљење може рећи да је својеврстан „мозаик у коме налаз савког члана попуњава слику у цјелини“ (Dervišbegović, 2003: 133). Опсервација и дијагностика малољетних преступника којима је изречена васпитна мјера упућивања у васпитно поправни дом се врши у пријемном одјељењу и спроводи је тим стручњака: социјални радник, психолог, педагог и криминолог (Масановић, 2014). Зато је веома важно да је стручни тим компетентан и да свако са свога аспекта даје што прецизнију процјену стања како би се и програм поступања према малољетним преступницима спроводио што ефикасније (Масановић, Дukić, 2018).

Када говоримо о малољетним преступницима мора се рећи да је законски одређено шта оквирно садржи социјална анамнеза, односно које податке треба да има. Најприје се треба рећи да треба да има опис понашања који одговара одређењу малољетничког преступништва. Према Закону о заштити и поступању са дјецом и малољетницима у кривичном поступку Републике Српске (Закон о заштити и поступању са дјецом и малољетницима у кривичном поступку [ЗОМ], 2010, 2013) малољетни преступник се дефинише као починилац кривичног дјела за које се изричу одговарајуће санкције или мјере. Кривичноправни поступак према малољетном преступнику подразумјева активну улогу тужилаштва и суда, а потом посебу улогу има орган старатељства. Након што тужилаштво заприми пријаву против малољетног почиоца кривичног дјела започиње процес који се састоји од разматрања пријаве и њеног одбацивања или изрицања васпитних препорука или пак покретања припремног кривичног поступка пред судијом за малољетнике. У оба случаја се од органа старатељства тужилац, односно овлашћен лице суда је дужно да тражи податке о малољетнику од органа старатељства (члан 87., став 1. и став 2., ЗОМ, 2010, 2013). Према појмовном одређењу у Закону о заштити и поступању према дједи и малољетницима у кривичном поступку члан 12 став 1., тачка ј) јасно се дефинише социјална анамнеза као „налаз и мишљење које социјални радник доставља на захтјев тужиоца или судије и она садржи податке о идентитету и личности малољетника, разлоге због којих је дошло до прикупљања података, анализу прикупљених података, податке о породици, социјалну дијагнозу и прогнозу, као и приједлог мјера које треба предузети“. У сваком дијелу кривичног поступка пред судским органима се налази обавеза одлучивања сразмјерно личним особинама малољетника, социјалним и породичним приликама у којима живи те тежини и околностима почињеног дјела, а битно је имати на уму и заштиту приватности малољетника и опортунистички приступ ради процјене цјелисходности вођења поступка. На основу свих података које добије тужилац, односно судија за малољетнике разматра случај и околности те води поступак, обуставља, односно одлучује. Због тога је социјална анамнеза значајан документ. Избор мјере коју тужилац, односно судија бира усклађује се са интересима малољетника односно у складу са карактеристикама личности и поремећаја понашања, побудама из којих је починио дјело, као и приликама у којима живи (ЗОМ, 2010, 2013).

С обзиром и на законске захтјеве садржаја извјештаја органа старатељства може се видјети да се очекује широка процјена и дијагностика кроз мултидимензионалан поступак а који интегративно обухвата активности више различитих стручњака: социјалних радника, психолога, социјалних педагога, а по потреби и других стручњака. Тим је оно што је свакако пожељно како би се сви аспекти личности процјенили. Сврха писања анамнезе, односно анамнестичког извјештаја је, може се рећи, „увид у психосоцијални развој корисника и прилике кроз које је пролазио, те садашње његово стање (у чему је потешкоћа, њена повезаност и контекст с другим догађајима, због чега је потребна сурадња са социјалном службом, што даље учинити, могући развој проблема...)“ (Urbanc, 2006: 117).

Улога социјалног радника је веома важна и у процесу ресоцијализације малољетних преступника, па је зато и сама социјална анамнеза важан сегмент креирања и спровођења преваспитног третмана. Одлазак социјалног радника у породично окружење малољетника, у установама у којима је то могуће, примјер је добре праксе. Уколико то није могуће, из било којих разлога, онда се може препоручити члановима породице да приликом обављања посјете

малољетнику одвоје вријеме и за разговор са социјалним радником. Објективна и стварна слика породице и породичног окружења се најбоље постиже управо теренском посјетом социјалног радника (Macanović, 2021).

Циљ и предмет истраживања.

Полазећи од чињенице значаја опсервације и дијагностике малољетних преступника приликом израде извјештаја прије покретања кривичног поступка према малољетним преступницима, циљ овог прилиминарног квалитативног истраживања јесте утврдити структуру садржаја и начин сачињавања социо-анамнестичког извјештаја.

Предмет истраживања

Предмет овог рада јесте дескриптивна анализа везана за облик и структуру социо-анамнестичког извјештаја, методологију кориштену приликом процјене и дијагностике малољетног преступника, те утврђивање образовног профила радника који извјештај израђује.

Методолошки оквир истраживања

Истраживање је проведено прикупљањем података 2020. године обухвативши период задњих 10 година. Методом случајног узорка у анализи је учествовало пет центара за социјални рад у Републици Српској у којима су стручни радници случајним избором идентификовали извјештаје који су предмет анализе. Проведено је независно самостално истраживање, уз усмено допуштење установа које су на упит аутора анализе доставиле документацију, те је тако, уз уважавање етичке обавезе поштовања идентитета корисника и специфичне карактеристике случаја, урађена двомјесечна анализа (април, мај 2021. година). Ово прелиминарно истраживање је обухватило анализу 100 социо-анамнестичких извјештаја урађених у центрима за социјални рад у предметима малољетничког преступништва а на захтјев правосудних институција. Анализа је обухватила преглед структуре документа извјештаја, методолошки начин опсервације односно приказ изабраних методе опсервације и дијагностификовања, као и идентификовање образовног профила радника који су учествовали у изради извјештаја. Кориштењем сервеј методе анализе документације и аналитичко-дедуктивне методе проучаван је садржај прикупљене документације уз креирање чек листи идентификованих података те потом анализом и извођењем закључака о уоченом.

Популација и узорак

Циљана популација обухваћена овим истраживањем јесу извјештаји стручних радника у пет центара за социјални рад у Републици Српској: Дервента, Бијељина, Бања Лука, Брод и Прњавор, а узорак су извјештаји о малољетним преступницима који су израђени на захтјев судских институција, односно у случајевима који се за малољетнике воде пред судом због извршеног кривичног дјела.

Резултати и дискусија

Анализом 100 извјештаја које су сачињавали центри за социјални рад на захтјев тужиоца или судије утврђен је диверзитет у форми акта који се сачињава и шаље, у примјењеним методама и техникама које се користе за процјену и дијагностику малољетног преступника, односно за израду социо-анамнестичког извјештаја, а уочено је и да извјештај сачињавају стручњаци различитих занимања.

С обзиром на изглед извјештаја који се сачињава на захтјев правосудног органа, односно гледајући његову структуру уочено је сљедеће:

- 15 докумената сачињено је у форми појединачног налаза стручњака социјалног радника и носи назив: *Социјална анамнеза, Извјештај социјалног радника*;
- 15 докумената сачињено је форми писмена са насловом: *Обавјештење*;

- 17 докумената је сачињено у форми писмена са називом Предмет: *Достава података за мљ. Н.Н.* уз посебан наслов: *Социоанемнестички подаци за Н.Н. и поднаслов Извјештај стручног радника;*
- 20 докумената је у форми писмена са називом *Достава тражених података;*
- 23 документа су сачињена у форми акта са називом: *Извјештај стручног радника, социјална анамнеза.*

Наведени документи, као што се и различито називају, имају и шаролику структуру. Тако документи под називом *Социјална анамнеза, Извјештај социјалног радника* су сачињени од стране социјалног радника и имају структуру са сљедећим понасловима: 1. Подаци за идентификацију, 2. Разлог испитивања и/или писања извјештаја, 3. Примјењене технике и методе, 4. Подаци о породици и домаћинству, 5. Стамбене прилике породице, 6. Материјално стање породице, 7. Структура породице и односи у породици, 8. Здравствено стање породице, 9. Подаци о лицу, 10. Подаци о проблему, 11. Приједлог и мишљење. Сличну структуру имају и документи под називом *Достава тражених података* с разликом у бројчаним ознакама наслова тако да главних наслова има седам и седми се назива *Мишљење и закључак* са поднасловом *Приједлог мјера и план третмана.*

Документе под називом *Извјештај стручног радника, социјална анамнеза* такође је сачинио социјални радника, а чине га сљедећи поднаслови: Основни подаци о лицу; Остали чланови породице и заједничког домаћинства; Стамбене прилике породице; Материјално стање породице; Структура породице и односи; Опсервација млдб. током испитивања; Рани психомоторни развој; Школски статус; Слободно вријеме; Однос према учињеном кривичном дјелу; Мишљење са приједлогом васпитне мјере. Овакву структуру са овим поднасловима има и 7 докумената сачињених у форми дописа са називом *Достава података за мљ. Н.Н.* уз посебан наслов: *Социоанемнестички подаци за Н.Н.* и поднаслов *Извјештај стручног радника,* док осталих 10 докумената са овим називом има и додат поднаслов *Психолошка процјена.*

Документи сачињени у форми преписке између установа, односно писмена са насловом *Обавјештење* нема поднасловима раздвојен садржај, односно садржај чине подаци о малољетном лицу и члановима породице као што су генералије о датуму рођења, адреса, ниво образовања, а потом се наводе социјалне вјештине и хоби малољетника, здравствено стање малољетника, опис конфликтног догађаја, а затим је наведена примјењена техника за израду, те мишљење са приједлогом мјере.

Горње документе, у наведеним формама, су израђивали, односно потписивали радници који су га израђивали, а Табела 1. показује образовни профил, односно занимање стручњака који су правили извјештај који је потом слат на тражење правосудних органа прије вођења кривичног поступка.

Табела 1. Занимање стручњака који су сачињавали социо-анемнестички извјештај

Занимање	Начин израде извјештаја				Укупно	
	Индивидуално		Тимски		N	%
	N	%	N	%		
Социјални радник	40	50	20	33,3	60	60
Социјални педагог	20	25	0	0	20	20
Психолог	15	19	20	33,3	35	35
Правник	5	6	20	33,3	25	25
Укупно	80	100	60	100	100	100

Из овог приказа у Табели 1. се види да највећи број извјештаја сачињен индивидуално и то да их је сачинио социјални радник, а да потом слиједи социјални педагози и психолози, а да је нешто извјештаја, конкретно 5, сачинио, односно потписао правник. За значајан број извјештаја, тачније њих 20., је наведено да их је сачинио тим стручњака а увидом у документе за исто се види да тим чине социјални радник, психолог и правник. Ово указује на закључак да извјештај који тужилац тражи сачињавају стручњаци различитих профила који прикупљају и анализирају

податке о малољетнику, односно малољетника. Тимско интегрисано закључивање се такође користи за обједињавање слике о проблему и јаснији приказ и изношење мишљења и приједлога, а да стручњаци користе и разноврсне методе и технике, односно инструменте који прозилазе из себи својствене научне припадности показује следећи табеларни приказ. Табела 2. показује технике и методе које су радници у центрима за социјални рад користили за израду социо-анамнестичког извјештаја који су слали на тражење правосудних органа.

Табела 2. Процјена и дијагностика – примјењене технике, методе

Техника, метод	N	%
Интервју	100	26
Опсервација	42	11
Кућна посјета	70	18
Психолошка опсервација личности	39	10
Увид у евиденцију Центра	56	15
Документација других установа	38	10
Тимска обрада	36	10
Укупно	381	100

Табела 2. показује да је интервју инструмент који се у 26% случајева користи у изради социо-анамнестичког извјештаја о малољетном преступнику. Кућна посјета је такође врло чест начин прикупљања података. Опсервација је у анализираним документима наведена 42 пута, иако се може рећи да се и она користи готово увијек јер је она садржана и у интервјуу и приликом кућне посјете. Карактеристично је што је честа психолошка процјена личности, а разлог се моће тражити у законским захтјевима когнитивне и менталне процјене личности малољетника. Чињеница да је у узорку од 100 примјера извјештаја, као метод рада вршено тимско посматрање и закључивање 39 пута (10%) што указује на уважавање тима као методе, односно приступа у раду центара за социјални рад. Кориштење евиденција центра за социјални рад је такође присутно што може указивати на чињеницу да је овдје ријеч о малољетнику који је већ претходно испољио неприхватљиво социјално понашање у школи, заједници или слично., аи исто није било судски процесуирано. Табела такође показује и да постоји сарадња центра за социјални рад са другим установама а у документацији су ту наведене школа, полиција, здравствене установе.

Из горе наведеног се овог види да су у пракси центара за социјални рад присутни различити приступи изради социо-анамнестичког извјештаја који тражи правосуђе, а да се разноликост огледа како у изгледу тако и у занимању стручњака који га израђује, Иако Закон о заштити и поступању према малољетним починиоцима кривичних дјела (ЗОМ, 2010, 2013) наводи назив „Социјална анамнеза“ може се видјети из анализе да се у центрима сачињавају акти са различитим називима. Иако су назив, облик и структура извјештаја различити, садржај им је донекле симиларан, а види се да се центри воде стручим и упуством из Закона везано за то шта социјална анамнеза треба да садржи, односно шта процјена малољетника треба да обухвати. Неки извјештаји имају више података везано за психолошку процјену личности, а неким недостају контакти са другим значајним установама које су дио социјалног контекста малољетника (школа, комшилук, слободно вријеме), а мора се рећи да социјална анамнеза је формом шири акт који обухвата и те податке па се намеће извод о њеној свеобухватности и значају те приједлог за кориштење у процјени малољетника. Такође се види и мултидисциплинарни приступ и бављење проблемом преступништва малољетника кроз тимски приступ процјени и те закључивање, као и бављење преступништвом малољетника у оквиру свих струка које су присутне у центрима за социјални рад.

Закључак

С обзиром да Закон о заштити и поступању са дјецом и малољетницима у кривичном поступку ([ЗОМ], 2010, 2013) назначавача да је „тужилац дужан“ да од органа старатељства тражи социо-анамнестичке податке о малољетном преступнику, види се да је процјена малољетника битан дио судског поступка према малољетнику. То указује на значај социјалне анамнезе као доказног

средства, као документа чији садржај ће тужилац, односно судија за малолетнике пажљиво прочитати, анализирати и те податке узети у обзир при одлучивању о поступању према малолетнику. С обзиром на експлоративни карактер горњег истраживања закључено је да је стручна процјена личности, животних околности и дијагностичко мишљење и приједлог мјера присутна у пракси центара за социјални рад. Оно што се можемо упитати јесте какав утицај на суд има извјештај сачињен индивидуално од стране социјалног радника или сачињен тимски, односно сачињен од стране другог занимања а узевши у обзир и различите технике и инструменте које различите струке користе као и разлике у садржинској ширини извјештаја и приступа у процјени личности малолетника. Да ли би биле корисне конкретније упуте, чак у законски обавезујућој форми, о начину процјене, дијагностике и садржају социо-анамнестичког извјештаја који се доставља правосудју? Свакако би довеле до униформности у раду центара за социјалног рада, а тиме и уједначавању приступа како у центрима тако и судовима. Остаје битно да се још једном нагласи значај социјалне анамнезе као документа у пракси социјалног рада а којем је и правосудје придало посебан значај.

ЛИТЕРАТУРА

1. Dervišbegović, M. (2003). *Socijalni rad, teorija i praksa*, Sarajevo: Zoneks eks libris.
2. Koller-Trbović, N., Miroslavljević, A., Jeđud Borić, I. (2017). *Procjena potreba djece i mladih s problemima u ponašanju –konceptualne i metodičke odrednice*. Hrvatska: Ured Unicefa.
3. Pleh, V., Suljagić, S, Suljagić, A. (2020). *Opservacija i dijagnostika ličnosti maloletnih prestupnika u krivičnom zakonodavstvu i praksi Bosne i Hercegovine*, Banja Luka: Centar modernih znanja.
4. Urbanc, K. (2006). *Izazovi socijalnog rada s pojedincem*, Zagreb: Alinea.
5. Macanović, N. (2014). *Kriminogena inficiranost učenika*. Banja Luka: Udruženje nastavnika i saradnika Univerziteta u Banjoj Luci.
6. Macanović, N., Dukić, G. (2018). *Kompetencije vaspitača u penalnim ustanovama*. Banja Luka: Centar modernih znanja.
7. Macanović, N. (2021). *Resocijalizacija maloljetnih prestupnika*. Banja Luka: Centar modernih znanja.
7. Жегарац, Н., Џамоња Игњатовић, Т. (2010). *Инструменти процене у социјалној заштити*, Београд: Центар за примењену психологију
8. Закон о заштити и поступању са дјецом и малолетницима у кривичном поступку [ЗОМ], Службени гласник Републике Српске бр: 13/10, 61/13.

SOCIAL WORK ASSESMENT REPORT IN THE FUNCTION OF ASSESSMENT AND DIAGNOSIS JUVENILE OFENDR IN THE CRIMINAL LEGAL PROCEEDINGS

Summary

Social work asesment report has a significant impact on decisions in criminal proceedings against juvenile offenders. The assessment of the personality of a juvenile with a social diagnosis, prognosis and proposal of measures is the basis of the contents of the social anamnesis which is made at the request of the prosecutor or judge in proceedings against children and juveniles in criminal proceedings. The subject of this paper is therefore the social history, more precisely the methodology of its preparation. The aim of the qualitative analysis of the content of 100 reports made by five centers for social work in the Republic of Srpska, was to see the way of making a social work assesment report in terms of methodological procedures that workers use. The significance of this analysis can be observed through the conclusion about the significance of social anamnesis, about the use of social work methods in practice. The conclusions refer to the structure of the report on the juvenile offender, the variety of methodological procedures used by the workers, the structure of the report, and then by the profiles of the workers who prepare it.

Keywords: social anamnesis, juvenile offender, criminal procedure